

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

I. De Philippo Melanchthone, eiusque horoscopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

Deum ultorem tibi imprecatus es, si doctrinam tua falsa esset. Deus tibi ignoscet, si in tali statu es, ut ignoscere tibi possit. Lutherani etiam aiunt, (a) Martinum suum in Marpurgensi Colloquio tam Zuinglio quam Oecolampadio infelicem hunc exitum prædixisse, his fere verbis: *Cavete vobis, domini. Merendum enim est ne priusquam triennium abeat, res in eum statum deducatur, ut vestram fortunam sitis deploraturi.* Sicque evenisse, Zuinglio & Oecolampadio ante illud tempus horribili morte sublaris. Sed hæc satis. Ad Confessionistas iam pergamus. Novum nihilominus Sacramentarium magistram libro VI. producemus, qui tamquam peritior artifex superiorum illorum laboribus sua fornace recoctis, aliam formam induxit.

DE PHILIPPO MELANCHTHONE Confessionistarum Patre & auctore.

CAPUT IX.

ARGUMENTUM.

- I. De Philippo Melanchthone, eiusque horoscopo: & inventure.
- II. Melanchthon Augustanae Confessionis auctor.
- III. Quantum Melanchthoni Lutherus tribuerit.
- IV. Melanchthon de Septicorum numero.
- V. Post Lutheri mortem sententiam mutat.
- VI. Insimulatur quod Lutheri opera depravavit.
- VII. Confessionistarum Fides, cuius Melanchthon fuit auctor.
- VIII. Eorundem inconstantia.
- IX. Ultima Melanchthonis verba, & obitus.

PHILIPPUS Melanchthon, tertius in hæreticorum exercitu aciei, Confessionistarum videlicet, dux (ut qui Augustanam Confessionem conscripserit) fidus Lutheri Achates & quasi Mercurius Germanorum fuit: ingenio vivido & acri, placidiore paulo & modestiore præditus, & qui valde caveret, ne excessus in ipso notari posset (b) Lutherani Melanchthonem Luthero socium à Deo adiunctum feribunt (c) sed diversis omnino virtutibus ornatum. Non ille tanta quanta Lutherus pugnabat aut disputabat vehementia, sed dulci quadam lenitate tam concertationum eiusmodi asperitatem mitigabat quam Principum dissidia componebat. Nec quisquam ex omnibus qui contra Ecclesiam cornua sustulerant, mi-

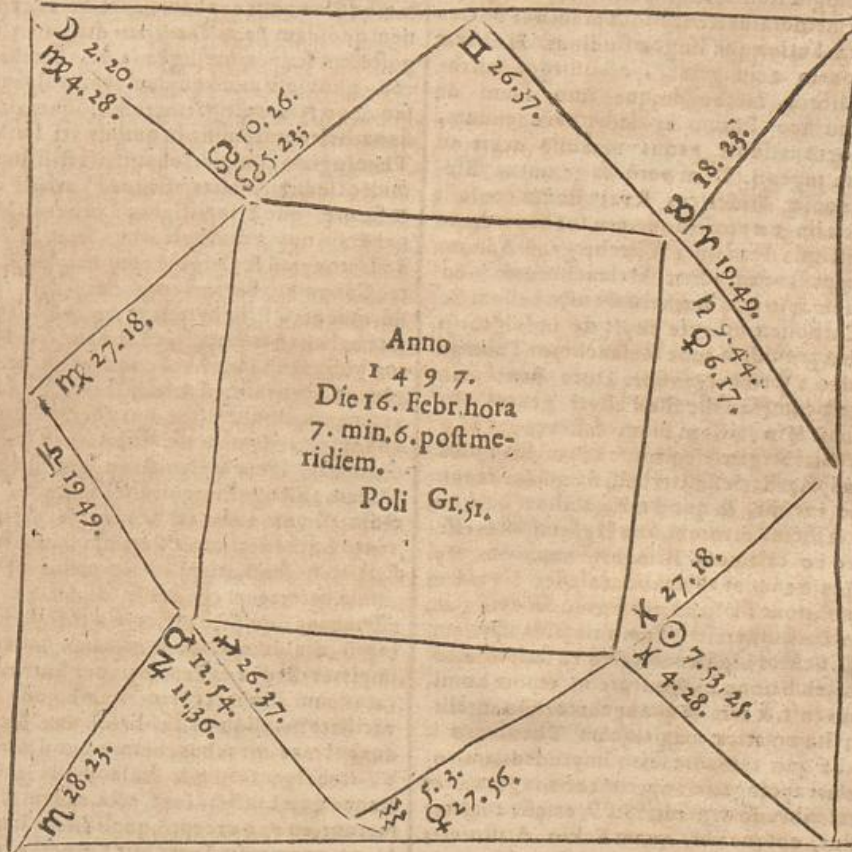
nus ambitiosus habebatur; eoque discipulos suos nequanquam Melanchthonianos appellari voluit, quanquam nomine hoc post mortem eius non pauci se iactarint, qui execrabiles postea errores pepererunt. (d) Vultu virtutis quandam speciem & innatam bonitatem præ se ferebat; tanto maiori cum honorum ac recte sentientium periculo (e). Quemadmodum enim auro & pulcherrimis coloribus cariosum sæpe & putridum lignum tegitur: ita hic externa pietatis specie hæreseos suæ sordes velabat, ut etiam ij restantur, qui eum Germaniæ secundum Prophetam faciunt & appellant. Philosophiæ & bonarum litterarum valde peritus existimabatur. (e) ut & Græcæ linguæ, ad cuius professionem è Thuringia, ubi Anno MDXVIII. docebat, à Friderico Saxoniarum Electore Vitebergam fuit vocatus, eo tempore quo Lutherus contra Indulgentias tonare incipiebat, quamvis ille vix adhuc viginti annos natus esset. Tum indissolubili duo hi amicitia nodo, quem neque mors neque opinionum diversitas dissolvit constricti sunt; sic ut nulla sine Philippo Martini statua videretur. Duo hi gemini celebrabantur; tamquam felix illud S. Petri & S. Pauli par. scilicet Germanorum Apostoli: atque ut, quos sibi ipsi tribuunt, titulos eis relinquamus (f) unus Lutherus scilicet, Esaias, alter Hieremias. Sic enim Lutherus scribit: *Ego Esaias sum, Melanchthon Hieremias.* Hunc enim solū, ut ipse Lutheri discipuli fateantur, opinionum suarum moderatorem & arbitrum Lutherus ferre poterat; ut ex horribili illa contra Brasim de Libero arbitrio disputatione apparet. Quæ enim Lutherus cū ipsa recta ratione bellū suscepisse videretur (g) à Melanchthone corrigi se & ad meliorem sensum reduci passus est. Illud non immerito alicui mirū videatur, quomodo animū humanitatē utcumque & litterarū ac Philosophiæ cognitione imbutum, illa opinio subire potuerit, ut de *ijs abdicandis & Christiana republica proscribendis cogitavit.* Quam enim, ut alibi quoque dictum est, Lutherum magistrum de illo S. Pauli Apostoli, ad Colossenses locō, *Cavete ne à Philosophia decipiāmini,* &c. differentem audivisset, statim Aristoteli ac omnibus bonis literis

a Selnecc. *hist. de prog. Aug. Con.* fol. 35. i. 3. b Bésold, *dissert.* 1. Alberus &c. c *Schlusself. theo. Calu.* lib. 2. fol. 1001. d Bez. in *Leon. e Sur. hist. com. an.* 1500. fol. 340. Ioach. *Camerar. in vita Mel. Adamus Sib. Silesius ibid. V. lenb. caus.* 7. c. 7. pag. 180. 181. m. 2. Tom. 2. f. 488. f in *libell. Germ. vita Lutheri* pag. 13. V. *lenb. caus.* 15. pag. 510.

eris nuncium remisit, nec in gratiam cum eis rediit prius, quā ab illo ipso qui diuortio huic causam dederat, paronympho persuasus, resumpisset.

Porro (a) natus est Philippus Melanchthon Bretzæ, Electoralis Palatinatus oppido, XVI. Februarij Anno MCDXCVII. hora v. (i. & vi. minutis post meridiem patre Armamentarij Palatini cu-

stode, matre Barbara Reutera. Illudque à Iudicarijs Astrologis in Natiuitate eius obseruatum fuit, (b) quum Martem eodem fere gradu in tertia domo, quæ ab Arabibus Religioni tribuitur, cum Ioue coniunctum habuerit, hæreticum & antiquæ Fidei aduersari um fore. Sed vt curioso Lectori satisfiat, ecce thema eius genethliacum.

II. Sed iam ad res ab eo gestas transeamus. Melanchthon igitur usus diuersis Magistris & fautoribus imprimis Ioanne Reuchlino, ad Græcarum literarum studium excitante Pfortzemij, Vnde Heidelbergam veniens Anno 1509. Philosophiam, absoluit A. 1511. quo loco cum dubitaretur an

ea ætate per leges in Magistrum promoueri posset, S
offensus
a VVitteberg. in Vit. Melancht. b. i. Bulcholtzer.
in Chron. ad. A. 1597. Henr. Pantaleon. profess. p. 3. fol.
191. in Melancht. Vlenberg. in Vit. Melancht. c. 1. num. 3.
b Vid. lac. Heerbran. in Orat. Funebri.